

Kruimels

Eerste druk, juli 2012

© 2012 Jan Wouters

Fotografie: Jerry van den Brink
Bas Pinto

ISBN: 978-90-484-2506-8

NUR: 303

Uitgever: Free Musketeers, Zoetermeer
www.freemusketeers.nl

Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteur en uitgever geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten en onvolkomenheden, noch voor de directe of indirecte gevolgen hiervan.

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd, waaronder begrepen het reproduceren door middel van druk, offset, fotokopie of microfilm of in enige digitale, elektronische, optische of andere vorm of (en dit geldt zondig in aanvulling op het auteursrecht) het reproduceren (I) ten behoeve van een onderneming, organisatie of instelling of (II) voor eigen oefening, studie of gebruik welk(e) niet strikt privé van aard is.

Jan Wouters

Kruimels

DE HOOGSTRAAT

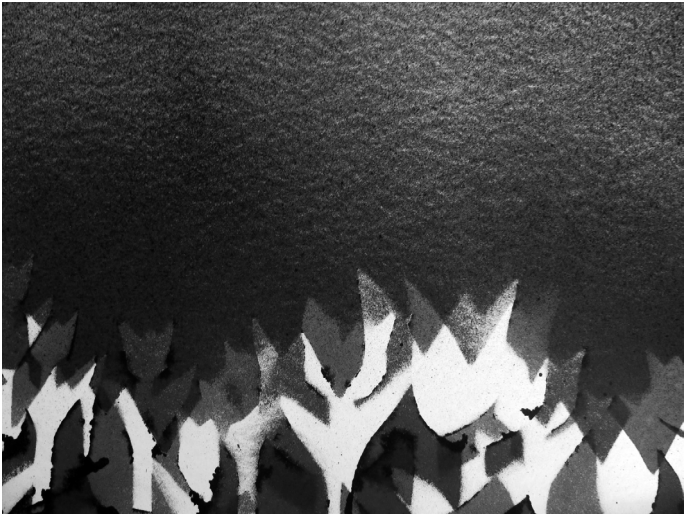
Een groot gedeelte van het jaar 2011 verbleef ik in revalidatiecentrum De Hoogstraat aan de Rembrandtkade in Utrecht. Jarenlang fietste ik langs de gele kozijnen en deuren en de witte gevelstenen, ik ging dan bramen plukken. Prachtig is ook het water van de Zilveren Schaats. Bijna een jaar ben ik vrijwilliger geweest en hielp tussen de middag met het warme eten. Het was heel zwaar voor me om te zien hoe erg mensen soms zwaar beschadigd waren. Wat me bij bleef, waren de tegelwanden in de gangen. Ze zijn in 1988 gerealiseerd met 64 kleuren over 2,5 kilometer door Peter Struycken. Later is door een verbouwing een gedeelte afgebroken.

Weer later is een nieuw gedeelte gebouwd voor de sportzaal en de revalidatietechniek. Hoe de gangen daar zijn daar moet je van houden. Zelf vind ik het een beetje modieus. Bij de revalidatietechniek is de vloer zelfs licht groen geschilderd. En dan het oranje in de gang bij de sportzaal, het doet zeer aan je ogen. De foto's zijn wel leuk, maar een beetje overdone. Er zijn er een beetje veel. De oefenzaal voor de fysiotherapie en de sportzaal waren de paradepaardjes van De Hoogstraat. In het zwembad ben ik nooit geweest. 's Morgens om half acht vond ik een beetje vroeg om daar helemaal heen te gaan. De Hoogstraat heeft de naam van hard werken, maar daar ben jezelf ook nog een beetje bij. Waarom kun je 's middags om bijvoorbeeld 13.30 uur niet zwemmen?

Bij de revalidatie verbleef ik eerst in een 4 persoonskamer, later in een 3 persoonskamer en tenslotte in een 2 persoonskamer. De verpleging was heel goed. Het waren vaak vrouwen die een degelijk gevoel hadden voor mensen. Ze straalden rust uit en hadden belangstelling. Toen ik nog in bed lag brachten ze me naar het balkon, de huiskamer en naar de activiteitentherapie. Het schijnt dat ik goed kan

snurken en dan mocht ik slapen in de kamer van dokter van Asbeck. Later hoorde ik dat dokter van Asbeck nog familie was van Sinterklaas, dus daar lag ik wel goed.

Met veel plezier ging ik altijd naar de activiteitentherapie van Ben, Joke en de andere dames. Het was er gezellig en je kon er heel goed werken. Ik heb daar heel aardige werkstukken gemaakt. Alles wat ik nodig had was er ook. Graag wil ik De Hoogstraat bedanken voor de veelzijdig zorg, zelfs heb ik in een week leuke uitstapjes gemaakt naar Rhijnauwen, Scheveningen, Rotterdam en de Nieuwkoopse plassen. Binnenkort kom ik op maandagmorgen weer sporten in de Hoogstraat, gym-fit heet dat, met de U-pas krijg ik 50% korting.

DAMMEN

Sinds een paar weken woon ik in een verpleeghuis. Dat is wel even wennen voor me. Doorgaans zijn de mensen veel ouder dan ik. En ze praten niet zo veel. Maar met één meneer praat ik al wat makkelijker, ik ken hem al van vroeger. Als we gaan eten in de grote zaal dan heeft hij altijd een stapel kranten op zijn rollator geladen en daartussen zit een dambord en een kistje met damstenen. Hij vindt het leuk om te dammen met iedereen die dat ook leuk vindt. Maar laat ik voorzichtig zijn, de heer Boer, zo heet hij, vindt het leuk om te dammen. Als ik redelijk mijn best doe kan ik van hem winnen. Ja zegt hij dan, je bent vroeger zeker lid geweest van een damclub. Dat is niet het geval, maar ik vind het leuk dat hij dat zegt. Kennelijk vind hij me heel goed. Maar uit ervaring weet ik dat er genoeg mensen zijn die beter kunnen dammen. Na één partijtje spelen doen we meestal nog één of twee partijtjes. Met genoegen wint de heer Boer meestal dan ook een partijtje.

Meestal gaat de heer Boer daarna in een andere hoek van de grote zaal zitten, in een comfortabele fauteuil. Daar doet hij een ruime middagslaap. Dat mag ook wel, hij is al 94 jaar. Of het nu zaterdag, zondag of maandag is, dat maakt niks uit. Met de heer Boer kan ik altijd dammen. Soms ben ik met mijn gedachten er niet zo goed bij en dan doe ik domme zetten, ik verlies dan. Dat is jammer maar er is geen man over boord. We gaan gewoon verder met dammen.